

lem Krigsministeren og de ham Underlagte i den Slags Forhold indskydes Rettergang. Jeg tror, at Ministeren, hvilket ogsaa fremgik af det ærede Medlems Udtalelser, vil søge at virke for sine Undergivne saa meget som muligt. Jeg er ikke inde i Forholdene fra den paapegede Tid og vilde ikke gjerne yttre mig videre derom, men jeg tror dog, at det ærede Medlem tager feil i at betragte, hvad der den Gang skete, som Krigsberedskab, thi Døvelserne med den omhandlede Brigade, som stod under den Generalkommando, jeg havde den Ære at kommandere, betragtedes og maatte tages som en Fortsættelse af Leiren. Det samme Tilfælde, som de Vedkommende havde i Leiren, beholdt de, og det Sels blev ogsaa kaldet en Døvelsbrigade, som det ogsaa var. At Tjenesten ganske vist var noget streng ved denne Døvelsbrigade, endnu strengere end i Leiren, hvor den dog heller ikke er saa ganske let, skal jeg indrømme, men fordi man mulig maatte være forberedt paa visse Eventualiteter og iagttage en vis Forsigtighed, medens den opstillede Styrke afholdt sine Døvelser, maa jeg dog fastholde, at det ingenlunde var Krigsberedskab.

Ivermoes: Jeg skal kun i Anledning af den høitærede Krigsministers Bemærkninger sige, at jeg ganske vist ikke havde tænkt mig, at Sekondlieutenanterne skulle stilles fuldstændig paa samme Fod som de faste Officerer, men mine Bemærkninger gik ogsaa ud paa, at det var lidet uretfærdigt at skjære dem og Korporalerne over een Kam. Her er nemlig ikke Tale om Børnepligten, som er ens for dem begge, men om en Byrde, som paalægges Sekondlieutenanterne og ikke de Andre, nemlig med Hensyn til Udrustningen, og der vil jo kunne findes mange forskellige Former, under hvilke man kunde lempe paa dette Forhold, Former, som jo slet ikke behøve at være i Overensstemmelse med de Regler, der følges ved de faste Officerers Lønning. Med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkninger om Slutningsbestemmelsen i Lovforslaget skal jeg sige, at jeg fuldstændig har erkjendt den ærede Ministers omsorgsfulde Tanke overfor Hæren; jeg har erkjendt, at det var hans Ønske, selv om Hærløven ikke gik igjennem, dog at forskaffe Officererne en Stilling, der svarer til den, som dette Lønningsforslag vil berede dem. Men jeg tror, at den Vej, som den ærede Minister har fulgt, ikke er praktisk, jeg tror ligefrem, at den er umulig af den Grund, at jeg ikke kan tænke mig, at man skulde vedtage en Lønningslov for en Hær, hvis Organisationslov endnu ikke var tilendebragt. Skulde man opnaa det af den ærede Minister tilsigtede Formaal, maatte det være enten gennem den almindelige Lønningslov for Embedsmændene, som jo ogsaa omfatter Officererne, eller gennem et særligt Lovforslag. Men det forekommer mig, at man gennem en Paragraf her i denne Lov ikke vil fremme det Formaal,

som den høitærede Minister har tilsigtet, og som jeg ligesaa vist som alle militære Embedsmænd maa paastjønne.

Bojsen: Jeg skal kun tillade mig ligeoverfor det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjøer) at udtale, at jeg ikke har yttret mig om den Maade, hvorpaa man skulde gennemføre denne Forskel mellem Underkorporalene og de Menige. Jeg har ikke sagt, at man burde foretrække at borttage Underkorporalernes Tillæg. Jeg har heller ikke udtalt mig for at forhøje de Meniges Lønning til Underkorporalernes nuværende Lønning. Heller ikke har jeg omtalt nogen Mellemvei, jeg har kun ved denne Leilighed yttret, at der kunde være Grund til at udsette denne Forskel. Ved Forhandlingen i Udvalget ville vi jo senere komme til at omtale den Maade, hvorpaa vi kunne blive enige om at gennemføre dette.

H. P. Jensen: Jeg skal kun i Anledning af det Spar, som den ærede Minister gav mig, tillade mig at bemærke, at det ingenlunde var af Mistillid, hvad jeg ogsaa tror, at jeg tilstrækkelig udtalte før, til en eventuel Krigsbestyrelse, at jeg udtalte Ønsket om at faae Lønningslovens § 58 forandret; men jeg tror ikke, at det vil medføre Ulemper, at vi i saadanne Tilfælde overlade det til Domstolene at afgjøre Spørgsmaalet, og navnlig ikke i det givne Tilfælde. Jeg kan meget vel forstaa, at der den Gang var politiske Grunde tilfede til at kalde Brigaden en Døvelsbrigade, men jeg har ondt ved at forstaa, at politiske Grunde skulde kunne bevirke, at man i en Dissens ikke vil gjøre Ret mod dem, som man ved den givne Leilighed ikke har gjort Ret imod. Det var kun dette, jeg vilde udtale.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bojsen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende Lovforslaget om Underklassernes Pensionering og Invalidforsørgselsen.

Uden Forhandling blev det ovennævnte Forslag af Bojsen
vedtaget enstemmig med 69 Stemmer.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: